ECHIPA NAȚIONALĂ A

DUPĂ 270 DE MINUTE DIN PRELIMINARIILE C. M....

Ca la orice jumătate de drum, e cazul să facem un popas. Deci, după 270 de minute din cele 540 — cîte îi rezervă preliminariile C. M. — reprezentativa **României** a acumulat trei puncte, din două meciuri în deplasare și unul acasă. Discutînd doar punctajul în sine, fără comparații cu celelalte realizări din grupă și... încercînd să uităm acel 2—0 al **Elveției** pe **„Aivalade"** din Lisabona — realizarea se plasează la nivel satisfăcător. Teoretic cel puțin, a doua jumătate a drumului se arată mai ușoară : o singură deplasare (dar ce deplasare !) și două întîlniri pe teren propriu.

Urmărind toate cele trei jocuri ale echipei **României** în această luptă pentru unul dintre fotoliile reuniunii la nivel înalt (și la propriu și la figurat) din **Mexic**, să încercăm cîteva considerații pe marginea lor, urmărind acest proces de naștere din mers a unei selecționate, după cum vom vedea. **„Estadio Nacional Lisabona"... „Stadionul „23 August" București"... „Kipedin Karaiskakis, Atena"...** cele trei popasuri ale tricolorilor.

Ce reflecții și, mai ales, ce concluzii au oferit ?

UMBRA PORTUGALIEI SAU PROPRIA NOASTRĂ PANICĂ

Echipa națională ateriza la **Lisabona** cu temerea că locul trei din **Anglia** îi va face pe oamenii lui **Otto Gloria** de două ori mai ambițioși, mai setoși de victorie. Cu experiența noastră... elvețiană, eventualitatea unei înfringeri la scor nu lipsea din atmosfera de la hotelul **„Florida"**, gazda echipei **României**. Echipa fusese cu greu încropită. **Petescu** apăruse în ultimele momente ; pentru centrii atacanți criza era aproape totală, pentru că **Dumitrache** nu avea, în acele zile, credit. A venit meciul. Observam cu stupoare că gazdele abia, abia reușesc cîte ceva. Unsprezecele român n-a avut însă nici curajul și nici forța să îndrăznească ceva în fața acestei echipe care nu mai trăia, încă de-atunci, decît prin gloria engleză.

Poate nici un meci n-ar fi avut nevoie mai mult de un **Dumitrache** pentru că în nici un joc de mai apoi, vîrfurile noastre de atac n-au avut atîtea mingi limpezi, pe lîngă **„stîngacii și naivii fundași portughezi"** (expresia aparține cronicarului ziarului de specialitate **„Bola" din Lisabona**), la care viteza și îndrăzneala „corsarului roib" cum îi spunea **Fănuș Neagu**, ar fi fost determinante.

„Aceleași și aceleași tare și-au pus din nou influența negativă asupra randamentului selecționatei..." se arăta în revista noastră. Era nevoie ca de lumină și de apă de un suflu nou în națională. În ciuda acestui 0—3, care poate că va atîrna extrem de greu în cîntarul calificării, **Lisabona** ne-a făcut marele serviciu de a determina efectuarea marelui pas...

...POFTIM, TINERETE !

Porțile marelui nostru stadion s-au deschis, în acea zi a meciului cu **Elveția**, pentru **„inițiatorii unei veritabile cavalcade fotbalistice..."** cum denumea revista **„Fotbal"** apariția a 6 titulari noi față de unsprezecele aliniat pe **„Estadio Nacional"** din care supraviețuiau **Sătmăreanu, Mocanu, Dinu, Ghergheli** și **Lucescu**. Grupul celor mai tineri dintre jucătorii de prima divizie afirmați ca valori se compunea din **Gornea, Boc, Nunweiller VI, Domide, Dumitrache**, alături de **Martinovici**, apariție de ultimă oră din pricina îmbolnăvirii lui **Pircălab**.

Aruncarea în luptă a tuturor forțelor, cu acea splendidă seninătate a tinereții, a reprezentat satisfacția nr. 1 a meciului, egală cu bucuria victoriei clare în fața teamului față de care exista o pronunțată datorie a revanșei. Apărușe o nouă echipă națională. Și marea întrebare, sinonimă cu condiția reușitei experienței, rămînea aceea ca ea să confirme și în fața altor tribune decît cele umplute de propriii suporteri, valoarea.

PLOAIA WEMBLEY-ULUI ȘI SENINUL ATENEI

Între seara aceea rece și ploioasă din **„templul fotbalului"** și după-amiaza luminoasă, cu iz de primăvară, de la **Atena**, viața tinerei noastre echipe naționale a continuat prin două egaluri. Mai pronunțat sub aspectul calității, meciul de pe **Wembley** n-a avut — în schimb — valoarea practică a rezultatului din **Grecia**. Cele două partide l-au adus pe primul plan al valorii pe **Dumitrache** care — în momentul de față — deține performanța de talie internațională de a fi realizat 4 goluri în 5 jocuri cu echipa națională ; iar dintre cele 4 goluri care apar în clasamentul grupei noastre în dreptul numelui **„ROMANIA"**, atacantul lui **Dinamo București** a înscris 3. Nu degeaba în cronica partidei de la **Atena** ziarul italian **„TUTTOSPORT"** a titrat astfel : **„DUMITRACHE, EGALITATE CU GRECIA !"**

Peste aceste note de satisfacție ce străbat ultimele paragrafe, e loc și... pentru observații, pentru mai bine. Spre a fi reținute le plasăm în finalul rapidei noastre retrospective a celor 270 de minute :

— Tabelul ce însoțește rîndurile noastre, punînd, una lîngă alta formațiile utilizate în partidele pentru C. M., demonstrează că — de bine, de rău — compartimentul apărării este cel mai consolidat, mai constant, mai sigur pe listele selecționerilor. Necazul începe de la mijlocași și — mai ales — de la linia de atac, încă punct nevralgic al formației. Observați că schimbările aici s-au efectuat cu regularitate.

— Principala lacună a selecționatei noastre rămîne aceea că — exceptîndu-l pe **Dumitrache** — nu atacă cu vigoare, cu convingere, spontan și rapid. Linia înaintării trebuie, mai ales pentru meciul de la **Lausanne**, să pună foc în vinele sale, abandonînd aplicarea temporizării în mod exagerat, chiar și în zona careului de 16 metri advers. Atacanții români au nevoie de acea explozie, pe care le-o garantează temperamentul — această calitate căutată ca aurul de antrenorii de pretutindeni. Jucătorii noștri fac prea mare economie de ea ! De ce ? Surpriza, dereglarea modului de a acționa al adversarului, nu poate fi realizată altfel.

— În sfîrșit, întreaga formație are nevoie de un plus de îndrăzneală. Acum, după perioada de consolidare a noii formații, după acceptabile evoluții în condiții dificile, în fața unor adversari prestigioși sau ambițioși și pretențiile naționalei trebuie să crească.

A ÎNDRĂZNI SĂ CÎȘTIGE — iată deviza sub care trebuie pornit spre **Lausanne** unde — avem de acum experiențele **Lisabonei** și **Atenei** — și adversarului îi va fi teamă de meci, cel puțin cît nouă. Eu cred chiar că mai mult, pentru că terenul propriu obligă, pentru că există acea victorie obligantă de la **Lisabona** și zeci de mii de suporteri pretențioși.

Eftimie IONESCU

Portugalia	Elveția	Grecia
Coman	Gornea	Răducanu
(Gornea)	SĂTMĂREANU	SĂTMĂREANU
SĂTMĂREANU	Boc	Boc
D. Nicolae	DINU	Dan
DINU	Mocanu	Deleanu
Mocanu	GHERGHELI	GHERGHELI
GHERGHELI	Nunweiller VI	DINU
Petescu	Martinovici	DEMBROVSCHI
Pircălab	(DEMBROVSCHI)	Ion Ionescu
Dobrin	Domide	Dumitrache
DEMBROVSCHI	Dumitrache	LUCESCU
(Grozea)	LUCESCU	
LUCESCU	(Kallo)	

Jucătorii scriși cu majuscule au apărut, parțial sau total, în toate cele trei întîlniri.

Corespunde LOTUL DE TINERET menirii sale?

Intr-un fel, reprezentativa de tineret a preluat, prin forța împrejurărilor, și funcțiuni ale echipei naționale B, care — treptat — a dispărut de pe scena fotbalului nostru iar încercările — timide — de a-i reda viață se dovedesc lipsite de seriozitate, deși — cum am mai subliniat — la noi se simte nevoia acestei „trepte" în evoluția jucătorilor spre lotul A. „Tineretul" trebuie să constituie, așadar, un izvor principal de alimentare pentru prima reprezentativă a țării, pe lîngă funcțiunile proprii pe care le are de îndeplinit, acelea de a prelua foștii juniori și de a concentra și pe ceilalți tineri, pînă în 23 de ani, care oferă certitudinea unui talent și a perspectivelor de progres.

Pe scurt, selecționatei de tineret îi revine sarcina de a reuni talente cărora să le asigure o pregătire la nivel superior, cît mai apropiat de cerințele unui lot A, rodarea în condițiile unor jocuri internaționale progresiv mai dificile, dezvoltarea personalității lor și îndrumarea spre un fotbal de calitate, *obiectiv care să primeze față de rezultatul în sine.*

În ce măsură corespunde lotul de tineret acestei meniri ?

Activitatea desfășurată de-a lungul ultimului an, oferă și constatări îmbucurătoare, dar și motive de nemulțumire, care duc la concluzia că selecționata de tineret nu se ridică încă la înălțimea necesităților și a pretențiilor care-i justifică existența. E drept, din sinul ei au fost promovați cîțiva jucători care azi au devenit titulari sau rezerve în lotul A : Dumitrache, Dinu, Domide, Dembrovschi, Boc, Anca, Gornea, Nunweiller VI *etc., care și-au făcut un stagiu, mai mult sau mai puțin îndelungat în echipa speranțelor. De asemenea, se manifestă mai multă grijă în selecționarea elementelor, cu respectarea absolută față de vîrsta limită (21 sau 23 ani),* iar crearea formației pînă la 21 de ani reprezintă un lucru bun deoarece constituie o treaptă mai potrivită pentru foștii juniori, *a căror experiență nu atinge nivelul celei pretinse de o echipă „under 23".*

Ceea ce împiedică însă obținerea unor progrese sînt cîteva carențe în munca de selecție și pregătire. Asupra lor trebuie să-și îndrepte atenția colectivul de antrenori, în fruntea căruia este antrenorul federal Dincă Schileru, *colectiv care este capabil să le înlăture. El trebuie să desfășoare o* muncă de investigație *mai amplă, în profunzime, pentru că elemente talentate nu sînt numai la nivel divizionar, ci și mai jos. Procedînd astfel, avînd o evidență clară (ceea ce lipsește în bună măsură în prezent) a jucătorilor susceptibili de selecționare, poate realiza și o selecție mai bună, pe bază de constatări pe teren și nu de... recomandări de jucători, forma cea mai comodă de lucru, care face ca prin lot să se vîntură prea mulți jucători, cum s-a întîmplat.*

La fel de important este ca antrenorii să-și îndrepte atenția mai puțin spre rezultate și mai mult spre calitatea jocului, *singurul criteriu de apreciere a progresului și mijlocul de obținere a... rezultatelor. Desigur, rezultatele favorabile sînt măgulitoare, dar mai presus decît ele stau aprecierile asupra jocului. Și credem că antrenorii nu s-au simțit deloc bine (ca și noi, de altfel) cînd au citit în presa italiană, după jocul de la Udine, critici ca : „...în fața foartei modeste echipe române (a cărei valoare este echivalentă cu aceea a unui club italian din seria C, de la mijlocul clasamentului) ... adversarul Italiei cu marcaj lent și aproximativ, cu o apărare vulnerabilă și un portar care invita să tragi la poartă..." (STADIO), sau : „...victorie mai ușoară decît era de prevăzut... Un singur gol și alte multe ratate... Echipa română dominată..." (LA GAZZETTA DELO SPORT").*

Am ținut să facem aceste scurte observații pe marginea activității lotului de tineret pentru a atrage atenția asupra unor frîne care-l împiedică să-și atingă scopul în măsura în care interesează lotul reprezentativ A. *de care este strîns legat. Și am făcut-o cu atît mai mult cu cît în fața echipei de tineret se află un obiectiv important (Cupa Balcanică, în iunie), la care va putea avea o* evoluție bună numai dacă va practica un fotbal valoros, cu personalitate, punînd în evidență calitățile proprii jucătorilor noștri, *și nu doar prin „tactici speciale", formule de așezare care n-au nimic magic sau transformînd JOCUL în LUPTA.*

Petre GAȚU

Italia — România („under 23") 1—0. Momentul victoriei. Italianul Polici a șutat, Moldovan a plonjat zadarnic, iar N. Ionescu privește decepționat cum mingea se rostogolește în poartă...

JUNIORII

ÎN FAȚA UNUI NOU TURNEU U. E. F. A.

România — R. D. Germană 2—0 și 0—0, România — A. S. Cannes 1—1, România — U.R.S.S. 1—1, România — Franța 1—0 (în finala turneului internațional de la Cannes).

Acestea sînt punctele de referință ale reprezentativei noastre de juniori, aflată în plină pregătire pentru cea de-a XXII-a ediție a „Turneului U.E.F.A.". Dacă, în general, după observațiile antrenorilor **Gheorghe Ola** și **Nicolae Gorgoriu**, echipa noastră se prezintă în progres față de meciurile disputate astă-toamnă, mai ales în ceea ce privește organizarea jocului apărării (marcajul se efectuează mai corect) și dovedește mai multă personalitate și fantezie, abordînd întîlnirile cu mai multă încredere în forțele proprii, totuși mai sînt suficient de multe carențe care se cer remediate. Și asta într-un timp cît mai scurt : pînă la 18 mai, ziua primului meci al turneului, găzduit pentru prima dată de R. D. Germană.

În primul rînd, se mențin carențele din atac (se pare că actuala națională moștenește de la cele anterioare ineficacitatea : în cele cinci meciuri mai sus citate, tinerii noștri fotbaliști au marcat doar cinci goluri) ; în al doilea rînd, gradul de pregătire fizică este mai scăzut față de două dintre adversarele sale de pînă acum, reprezentativele Uniunii Sovietice și R. D. Germane, a căror caracteristică este tocmai buna rezistență generală și forța. De aceea, antrenorii români au prevăzut, în ultima perioadă de pregătire în comun, o individualizare a antrenamentelor, cu accent pe îmbunătățirea pregătirii fizice, pentru creșterea rezistenței generale și adaptarea la jocuri din două în două zile, conform specificului „Turneului U.E.F.A.". Dar mai sînt și alte chestiuni asupra cărora cei doi specialiști au trebuit să se aplece : refacerea celor accidentați la turneul de la Cannes (**Hajnal, Caniaro, Ștefănescu**) și definitivarea rezervelor. Pentru rezolvarea acestui ultim punct, zilele trecute la stadionul Progresul din Capitală, au fost încercați o serie de tineri jucători ale căror posibilități nu fuseseră complet testate. Au intrat în vederile selecționerilor **Vișan, Helvei, Gligorie, Vlad** și **D. Georgescu**, în locul unora care nu au dat satisfacție, ca de pildă **Kassai** (Crișul) — lipsit de forță, **Drăgan** (Dinamo București) — mult prea rigid.

Mai puțină atenție decît era de așteptat, s-a acordat adversarilor din seria noastră. Selecționata U.R.S.S. a fost una din adversarele noastre în recenta competiție din sudul Franței și deci jocul său este cunoscut. În schimb, nu se știe mai nimic despre reprezentativele Portugaliei și Turciei. Antrenorul portughez imediat după ce echipa sa s-a calificat în dauna Italiei, a și sosit la Cannes pentru a urmări turneul în care evoluau două din echipele din serie, România și U.R.S.S. Dar, la jocul Italia — Portugalia n-a asistat un antrenor român... Despre echipa Turciei se știe doar că în clipa de față efectuează un turneu în Cipru, de unde va pleca direct în R. D. Germană pentru o perioadă de pregătire și susținerea cîtorva jocuri.

★

„Turneul U.E.F.A.", apropiindu-se cu pași repezi, zilele trecute a fost trimis pe adresa forului suprem european tabelul cu componenții lotului nostru.

Fac parte: portarii **Ariciu** (F.C. Argeș) și **Iordache** (Politehnica Iași) ; fundașii **Cristache** (Steaua), **Cringașu** (Petrolul), **Broșovschi** (U.T.A.), **Hajnal** (A.S.A.), **Șt. Gligorie** (Steaua) și **D. Georgescu** (Progresul Buc.) ; mijlocașii **Ștefănescu** (Steaua), **Beldeanu** (Progresul), **Naom** (Metalul Buc.) și **Vișan** (C.F.R. Cluj) ; atacanții **Radu Ionescu** (Progresul), **Caniaro** (A.S.A.), **Petreanu** (Rapid), **Atodiresei** (U.T.A.), **Vlad** (Steaua), **Helvei** (Victoria Carei). Lor li se mai adaugă, pentru completarea cifrei de 25 de jucători, cîți cuprinde tabelul, portarul **Negru** (Unirea Dej), fundașii **Deheleanu** (C.I.L. Blaj), **Sătmăreanu** (Crișul), **I. Grigorie** (Politehnica Iași) și **Drăgan** (Dinamo Buc.) ; atacanții **Dima** (Politehnica Timișoara) și **Mertesz** (Vagonul).